

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 265/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Заріцької А.О., Луцюка П.С, Макарчука М.А., - доповідача, Прилипка С.М., Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Дергачівського районного суду Харківської області Нечипоренко Інни Миколаївни за зверненням Мартинової Галини Яківни,

встановила:

У квітні 2015 року до Комісії надійшло звернення Мартинової Г.Я. щодо поведінки судді Дергачівського районного суду Харківської області Нечипоренко І.М., яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді з підстав, передбачених частиною першою Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: умисне або внаслідок недбалості незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило учасниками судового процесу реалізацію наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил підсудності чи підвідомчості.

Заявник зазначає, що справа за обвинуваченням ОСОБА_1 перебувала у провадженні суду з 07 лютого 2014 року. Судові засідання декілька разів безпідставно відкладались з великими перервами.

Суддею проголошено судові рішення, відповідно до якого, окрім іншого, задоволено моральну шкоду у розмірі 200 000 тис грн. Однак після отримання копії вироку ОСОБА_2 було встановлено, що моральну шкоду задоволено лише частково.

Окрім того, вирок суду першої інстанції скасовано Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ з підстав допущення порушень судом норм матеріального та процесуального права.

Посилаючись на вказані обставини, заявник просить провести перевірку та вжити заходів дисциплінарного впливу стосовно судді.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом дисциплінарної палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Макарчуком М.А. проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена дисциплінарної палати та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, дисциплінарна палата дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Нечипоренко І.М. необхідно відмовити з таких підстав.

Установлено, що 07 лютого 2014 року обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за НОМЕР_1 від 20 вересня 2013 року, стосовно ОСОБА_1 за частиною другою статті 286 КК України надійшов до Дергачівського районного суду Харківської області та відповідно до статті 35 КПК України розподілено для розгляду судді Нечипоренко І.М.

10 лютого 2014 року ухвалою суду призначено підготовче судове засідання.

21 лютого 2014 року проведено підготовче судове засідання та кримінальне провадження призначено до судового розгляду.

28 лютого 2014 року справу знято з розгляду у зв'язку із перебуванням судді у відпустці.

09 квітня 2014 року за клопотанням захисника, який раніше не брав участі у кримінальному провадженні, відкладено розгляд справи відповідно до вимог частини четвертої статті 324 КПК України з метою надання часу на ознайомлення з матеріалами справи.

15 квітня 2014 року кримінальне провадження розглянуто по суті з ухваленням вироку.

Ухвалений вирок оскаржено до суду апеляційної інстанції.

02 липня 2014 року вироком апеляційного суду Харківської області вирок Дергачівського районного суду Харківської області в частині призначеного покарання і цивільного позову скасовано та ухвалено новий вирок.

16 грудня 2014 року ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ вирок апеляційного суду Харківської області від 02 липня 2014 року скасовано та призначено новий розгляд в суді апеляційної інстанції.

19 березня 2015 року апеляційним судом Харківської області вирок Дергачівського районного суду Харківської області в частині призначеного покарання і цивільного позову скасовано та ухвалено новий вирок.

03 листопада 2015 року ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ вирок апеляційного суду Харківської області від 19 березня 2015 року було залишено без змін.

Із письмових пояснень судді вбачається, що після отримання 10 лютого 2014 року кримінального провадження для розгляду з метою належного повідомлення учасників судового провадження суддею призначено підготовче засідання на 21 лютого 2014 року.

21 лютого 2014 року суддею проведено підготовче судове засідання та відповідно до частини другої статті 316 КПК України, а саме не пізніше 10 днів після постановлення ухвали, справу призначено до розгляду.

Таким чином, твердження заявниці стосовно того, що 21 лютого 2014 року судове засідання не відбулось, не відповідає дійсності та спростовується ухвалою суду про проведення підготовчого судового засідання та призначення справи до

розгляду.

Призначення судового засідання на 09 квітня 2014 року зумовлено перебуванням судді у відпустці з 24 лютого по 28 березня 2014 року та участю у навчаннях з підвищення кваліфікації, які проходили в Харківському регіональному відділенні Національної школи суддів України.

15 квітня 2014 року до суду надійшла заява потерпілого ОСОБА_3 про залишення без розгляду його позову в частині стягнення майнової шкоди.

Обвинуваченим ОСОБА_1 подано письмову заяву, з якої вбачалось, що ним розпочато відшкодування шкоди потерпілому ОСОБА_3.

З урахуванням всіх обставин справи 15 квітня 2014 року ОСОБА_1 визнано винним у скоєнні злочину, передбаченого частиною другою статті 286 КК України, та призначено йому покарання у виді 5 років позбавлення волі без позбавленням права керувати транспортними засобами. На підставі статті 75 КК України ОСОБА_1 звільнено від відбування призначеного основного покарання, якщо він протягом іспитового терміну в 3 роки не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки, передбачені пунктами 2,3,4 частини першої 76 КК України.

Цивільні позови ОСОБА_3 та ОСОБА_4 в частині стягнення майнової шкоди залишено без розгляду за заявами цивільних позивачів. Цивільний позов ОСОБА_3 в частині стягнення моральної шкоди задоволено частково в розмірі 100 000 грн. Крім того, в рахунок стягнення моральної шкоди відповідно до частини одинадцятої статті 182 КПК України заставу у розмірі 12 228,72грн, яку внесено ОСОБА_1, звернуто на користь ОСОБА_3 та ОСОБА_4 у розмірі по 12 228,72грн на користь кожного.

Вирок суду оголошено 15 квітня 2014 року.

Посилання ОСОБА_2 на те, що 15 квітня 2014 року було оголошено рішення про стягнення моральної шкоди у розмірі 200 000 грн, а у вирокі суду зазначено 100 000 грн, не відповідає дійсності та спростовується наданою до Комісії копією технічного запису судового засідання.

02 липня 2014 року апеляційним суд Харківської області апеляційну скаргу ОСОБА_3 задоволено частково, вирок Дергачівського районного суду Харківської області скасовано в частині призначеного покарання і цивільного позову та призначено ОСОБА_1 покарання у виді 5 років позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк 2 роки.

На підставі статті 75 КК України ОСОБА_1 звільнено від відбування призначеного основного покарання, якщо він протягом іспитового терміну в 3 (три) роки не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки, передбачені пунктами 2,3,4 частини першої статті 76 КК України. Цивільний позов ОСОБА_3 в частині стягнення моральної шкоди задоволено повністю у розмірі 200 000 гривень.

Судом апеляційної інстанції було застосовано додаткове покарання у виді позбавленням права керувати транспортними засобами, оскільки у мотивувальній частині вироку суду не було наведено обставин, які могли бути підставою для цього. Також було повністю задоволено позов про стягнення моральної шкоди, оскільки обвинувачений визнав його.

16 грудня 2014 року ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ вирок апеляційного суду Харківської

області від 02 липня 2014 року скасовано та призначено новий розгляд в суді апеляційної інстанції.

19 березня 2015 року апеляційним судом Харківської області апеляційну скаргу ОСОБА_3 задоволено частково, вирок Дергачівського районного суду Харківської області скасовано в частині призначеного покарання і цивільного позову та призначив ОСОБА_1 покарання у виді 3 (трьох) років позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк 2 (два) роки. Цивільний позов ОСОБА_3 в частині стягнення моральної шкоди задоволено повністю у розмірі 200 000 грн.

Судом апеляційної інстанції було визнано, що немає підстав для застосування статті 75 КК України, оскільки обвинувачений неодноразово притягувався до адміністративної відповідальності за частиною першою статті 122 КУпАП, офіційно не працював, а щиросердне розкаяння ОСОБА_1 та часткове відшкодування шкоди не є підставою для звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03 листопада 2015 року вирок апеляційного суду Харківської області від 19 березня 2015 року залишено без змін.

Суддя зауважила, що кримінальне провадження щодо ОСОБА_1 у Дергачівському районному суді Харківської області було розглянуто в порядку, передбаченому частиною третьою статті 349 КПК України, оскільки учасники судового розгляду, зокрема потерпілий ОСОБА_3, не заперечували проти цього.

У зв'язку з цим судом визнано недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин справи, які ніким не оспорювалися. З урахуванням вимог частини четвертої статті 349 КПК України суд обмежився допитом обвинуваченого та дослідженням доказів, які характеризують особу.

При цьому матеріали кримінального провадження на час розгляду в суді першої інстанції не містили даних про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності.

Також станом на час розгляду справи в суді першої інстанції ОСОБА_1 працював водієм ПрАТ «АТП».

Суддя заперечує посилення заявника на односторонній розгляд справи, вважає зазначені посилення безпідставними та такими, що не відповідають дійсності, оскільки суддя особисто не знайома з обвинуваченим та судові рішення ухвалено відповідно до вимог чинного законодавства.

Таким чином, аргументи та доводи звернення перевіркою не підтверджено.

Відповідно до частини другої статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні.

Водночас судами апеляційної та касаційної інстанції не встановлено обставин притягнення судді першої інстанції до дисциплінарної відповідальності. Умисного порушення норм права чи недбальства з боку судді не встановлено.

Відповідно до частини дев'ятої статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі відсутності підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, закінчення строку давності притягнення або виявлення обставин, передбачених частиною п'ятою статті 93 цього Закону, орган, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, приймає рішення про відмову у

відкритті дисциплінарної справи стосовно судді.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати,

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Дергачівського районного суду Харківської області Нечипоренко Інни Миколаївни за зверненням Мартинової Галини Яківни.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко